

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **H. E.**, zastoupené JUDr. Ing. Bc. Milanem Mlezivou, advokátem se sídlem Zbrojnická 4, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2008, čj. OAM-1-960/VL-07-K03-2007, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 7. 2008, čj. 28 Az 12/2008 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Ing. Bc. Milana Mlezivy **se určuje** částkou 4800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) brojila proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejich typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, (č. 933/2006 Sb. NSS), na které na tomto místě pro stručnost odkazuje.

Nejvyšší správní soud v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatelky ani žádné pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelky.

Stěžovatelka uvedla, že rozsudek krajského soudu trpí nezákonností pro nesprávné posouzení právní otázky, namítla vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty pro rozhodnutí byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit a konečně uvedla, že rozsudek postrádá dostatečné odůvodnění [§ 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.]. Krajský soud

podle stěžovatelky řádně nevyhodnotil stav vzhledem k § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka se domnívá, že splňuje podmínky pro udělení tzv. humanitárního azylu. Uvedla, že se její manžel, občan České republiky, v minulosti podrobil operaci páteře, jeho současný stav vyžaduje stálou péči a i po doléčení bude do jisté míry odkázán na pomoc další osoby, tj. stěžovatelky. Žalovaný své rozhodnutí ve vztahu k neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu odůvodnil stručně a zároveň nesprávně, neboť nevzal v úvahu všechny okolnosti případu. Stěžovatelka se domnívá, že zdravotní stav jejího manžela měl být žalovaným vyhodnocen jako důvod hodný zvláštního zřetele pro udělení azylu z humanitárních důvodů. Žalovaný však tuto skutečnost nehodnotil a ani krajský soud mu toto pochybení nevytkl.

Nejvyšší správní soud především v obecné rovině konstatuje, že nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu by mohla založit důvod přijatelnosti kasační stížnosti, která by takový rozsudek napadala. Tak tomu ovšem není v posuzované věci. Aniž by se Nejvyšší správní soud při posuzování přijatelnosti kasační stížnosti podrobně věcně zabýval stížní námitkou, je zjevné, že rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelností netrpí. Z rozsudku krajského soudu je bez dalšího zjevné, že v rámci hodnocení důvodnosti tvrzené nesprávnosti rozhodnutí o neudělení humanitárního azylu vycházel krajský soud mj. z informací o zdravotním stavu manžela stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že z napadeného správního rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se žalovaný otázkou možného poskytnutí humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu zabýval a s odkazem na údaje sdělené stěžovatelkou v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany dovedl, proč tuto ochranu poskytnout nelze, stejně jako hodnotil důvody hodné zřetele pro udělení mezinárodní ochrany stěžovatelce v kontextu její rodinné situace. Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že stěžovatelka požádala o udělení v době, kdy jí nebyla prodloužena platnost turistického víza, a dále i na to, že stěžovatelka sama potvrdila, že její žádost o azyl je směřována jako nejrychlejší způsob odvrácení správního vyhoštění a legalizace pobytu na území České republiky. K této otázce Nejvyšší správní soud uzavírá, že v důvodech, které by měly podle tvrzení stěžovatelky zakládat důvod pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, neshledává přesah vlastních zájmů stěžovatelky dle § 104a s. ř. s.

Nejvyšší správní soud připomíná, že se obdobnými skutečnostmi např. v rozsudcích ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003 - 48, nebo ze dne 15. 10. 2003, čj. 3 Azs 12/2003 - 38, (www.nssoud.cz), přičemž pro úplnost dodává, že již v rozsudku ze dne 17. 9. 2003, čj. 4 Azs 6/2003 - 55 (č. 28/2003 Sb. NSS) uzavřel, že manželství s občanem České republiky samo o sobě nepředstavuje případ hodný zvláštního zřetele, pro nějž by bylo možno udělit humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát, v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci a písemné podání k soudu ve věci samé – doplnění kasační stížnosti) a dále 2 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 1, 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů

za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif)], celkem 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu